

Begrundelse

Spørgsmålet, der er stillet for at henlede opmærksomheden på, at Danmark har givet asyl til en del mennesker i de såkaldte blandede ægteskaber fra det tidligere Jugoslavien, kan besvares med et ja eller nej.

Svar (9/11 2000)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. S 166 stillet af samme spørger.

Spm. nr. S 269

Til justitsministeren (30/10 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at politiet får bedre efterforskningsmuligheder over for ulovlige pædofilforeninger?«

Svar (9/11 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til de efterforskningsmuligheder, som politiet generelt har efter retsplejeloven i forbindelse med efterforskning af seksuelle overgreb mod mindreårige børn.

Efter retsplejeloven er adgangen til at anvende efterforskningsmidler i form af straffeprocessuelle tvangsindgreb bl.a. afhængig af den kriminalitet, som efterforskningen angår (kriminalitetskravet).

Bortset fra retsplejelovens bestemmelser om rumaflytning (§ 780, stk. 1, nr. 2, jf. § 781, stk. 5), særlig kvalificeret observation (§ 791 a, stk. 3) og hemmelig ransagning (§ 799), som kræver mistanke om en særlig afgrænset kreds af forbrydelser, er kriminalitetskravet i de øvrige bestemmelser om straffeprocessuelle indgreb udformet således, at det vedrører strafferammen for lovovertrædelsen. De i øvrigt mest vidtgående efterforskningsmidler (indgreb i meddelelshemmeligheden og agentvirksomhed) forudsætter, at efterforskningen angår en lovovertrædelse,

som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Seksuelt misbrug af børn straffes efter straffelovens § 222 med fængsel indtil 6 eller 10 år. Denne kriminalitetsform opfylder således de strengeste strafferammekrav i retsplejeloven, og der kan således – forudsat de øvrige betingelser for indgrebet er opfyldt – anvendes både indgreb i meddelelshemmeligheden og agentvirksomhed i forbindelse med efterforskningen af disse lovovertrædelser.

Forskellig fra – om end beslægtet med – agentvirksomhed er politiets anvendelse af »meddelere«, dvs. personer, der ikke aktivt tager del i den lovovertrædelse, som efterforskningen angår. Anvendelse af meddelere er ikke omfattet af reglerne om agentvirksomhed i retsplejeloven. Det samme gælder de tilfælde af *infiltration*, hvor en person efter aftale med politiet søger kontakt i et kriminelt miljø for at kunne give politiet oplysninger. Retsplejelovens regler om agentvirksomhed finder alene anvendelse, når politiet foranlediger, at der tilbydes bistand til eller træffes foranstaltninger med henblik på at tilskynde nogen til at udføre eller fortsætte en lovovertrædelse. For at være omfattet af begrebet agentvirksomhed, skal politiets adfærd således objektivt være omfattet af straffelovens regler om medvirken.

I en artikel i Berlingske Tidende den 2. november 2000 med overskriften »Politi-agenter behøver hjælp« er chefkriminalinspektør i Københavns Politi Per Larsen citeret for et synspunkt om, at det er nødvendigt med en ændring af retsplejelovens regler om agenter, da politiets anvendelse af agenterne i de kriminelle miljøer vækker mistanke. Chefkriminalinspektør Per Larsen efterlyser på den baggrund en lovændring, som gør det muligt for politiet at lade en civil meddeler introducere (politi)agenten i det kriminelle miljø.

Som jeg har tilkendegivet over for pressen, har jeg ikke kendskab til det nærmere indhold af de overvejelser, man måtte have gjort sig i Københavns Politi, men jeg er naturligvis altid åben over for en drøftelse af henvendelser fra politiet om relevante efterforskningsmidler. Jeg går således ud fra, at jeg vil få en henvendelse fra politidirektøren, hvis hun finder, at der er opstået et behov for nye regler.